

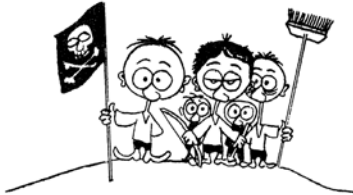
Slaget om Kuhaugen

Av Hans Georg Jürgens (Filur)

Kuhaugen har også vært et område for lokale krigere:

KUHAUGEN

EN KRIGSREPORTASJE FRA 50-ÅRENE I TRONDHEIM

Akk, ond er tidens tann! Hvem kan vel lyve:
en fryktet kriger er blitt gammel mann.
Jeg er en olding nå på mer enn tyve
og har fått briller, jobb og litt forstand.
Men det var dager da all skolens salmer
ble glemt for jungelskrik i Kuhaug-palmer!

Det var en kjempers tid. I lyse netter
lød rop og kampgny over by og fjord.
Her deltes broderlig de sigaretter
som Svampen bragte med fra gud vet hvor.
Men over all vår dåd står hovedkampen
en sollys søndagskveld mot La'morampen.

Det var blåst rosignal. Jeg lå i sengen
og pugget leksene til neste dag.
Da lød et rop fra skogen: «La'mogjengen
på vei mot Kuhaugen med tolvmanns-lag!»
– Vekk, Brorson, Blix! Til skogs, til krigervenner!
Her gjaldt det liv og død og hjørnetenner!

Fra skjulte poster så vi flatlandspakket
med stein og spyd bevæpnet rykke frem.
Vår egen kamplyst sank til avmaktshakket
og lille Lefsa skrek og ville hjem.

Da mælte Trynet med andektig stemme
som smadret angst og tvil: «Nå er de fremme!»

Vi snek oss musestille gjennom krattet
og så med ett i redselsblandet fryd:
i Dødningskløftens kalde skygger satt det
en vaksom hær og ventet – uten lyd!
Vi øynet seieren, – ja, endt var faren!
Å, fienden satt grusomt fast i snaren!

Nå nærmet slutten seg, og jeg vil sverge:
Den kampen minnes hvor titaner er:
da hjemmestyrkene stod høyt på berget
og tisset skadefro på La'mo'ns hær!
Det ble finalen! Hele øyeblikket
skrek opp i redsel og forsvant på timen!

I skjær fra lysestumper talte Svampen
om krigerånd i hulen samme kveld,
og åtte kjemper, høytidsstemt av kampen,
sang «Norges beste» og «Dei gamle fjell».
Og Lefsa klappet, skjønt han fattet lite,
og sovnet blek i kroken, trett av slitet.

Det var en herlig haug – men bare hittil,
for menn i dongeri har gjort sin plikt.
En glissen søndagspark er haugen blitt til,
hvor man går tur med hatt og slips og slikt.
– Kun en og annen av de gamle palmer
kan ennå nynne glemte hedningsalmer!

Faksimilie fra boka "Filurerier og kriminalpoemet om den store Gustav Grigg" av H. G. Jürgens, utgitt av Tapir forlag, 2002. Gjengitt med tillatelse fra forfatter og forlag.